

"DE LA CASA DE LA VILA Estant..."

L' AUTONOMIA MUNICIPAL Tres fets han menat aquest mes el meu interès i la meua reflexió vers un mateix tema, l'autonomia municipal.

En primer lloc el reial decret-llei 3/1981 de 16 de gener; la sentència del Tribunal Constitucional sobre el recurs presentat pels socialistes i finalment el problema del finançament del projecte d'instal·lacions esportives de l'Ajuntament de la Vila.

El reial decret esmentat, tot remarcant els tres principis fonamentals de les Corporacions locals, autonomia de gestió, democràcia i representativitat dels seus òrgans i suficiència de les hisendes locals, dicta determinades mesures que facin de més bon esperar la nova llei de Bases de règim local.

El "suc i el bruc" d'aquesta normativa legal rau en la supressió de controls per part de l'estat i en l'agilització i simplificació de la mecànica en les votacions i acords dels Ajuntaments. D'ara en endavant els pressupostos, les modificacions d'ordenances, etc. seran responsabilitat única i exclusiva de cada consistori que els aprovarà per majoria absoluta (la meitat més u dels regidors). Queden anul·lats d'aquesta manera els quòrums especials, llevat de 6 casos molt excepcionals.

No cal dir que aquest decret és un avenç i donarà una major capacitat de maniobra als nostres Ajuntaments, tot permetent-los-hi escurçar certs tràmits burocràtics. Ara bé, d'això a poder parlar d'autèntica autonomia municipal n'hi ha un bon tros. Ens cal urgentment una nova llei de bases de règim local, racional i progressista i amb una suficiència hisendística semblant a la dels municipis centre i nord-europeus.

Pel que fa referència a la sentència del Tribunal Constitucional sobre el recurs d'anticonstitucionalitat presentat pel PSOE a 59 articles de la vigent llei de bases de règim local, cal remarcar que el Tribunal Constitucional ha donat la raó als socialistes en 18 ó 20 articles i els l'ha negada en el altres 40, argumentant bàsicament que autonomia no vol dir soberania.

Amb aquesta sentència el Tribunal Constitucional clarifica suficientment què ens està permès d'entendre per autonomia d'ara a endavant, frenant ja d'entrada possibles interpretacions massa agoserades del text constitucional de cara a futures actuacions legislatives (lleis de bases de règim local, modificacions estatuts autonomia, etc.). Que s'hi comencin a entendre aquells que de bona fe practiquen un cert nacionalisme "ben entès i dins d'un ordre"...! Ho ha dit el Tribunal Constitucional: Autonomia no vol dir soberania!.

Un exemple concret d'aquestes actuals i futures limitacions de l'autonomia municipal el tenim en els problemes de finançament de les instal·lacions esportives que està tramitant l'Ajuntament de la Vila. La migradesa dels recursos propis ha obligat a recórrer a subvencions i crèdits que si bé són molt d'agrair i que d'una manera o altra hauran de continuar existint quan s'accentui el grau d'autonomia, condicionen sempre l'actuació municipal.

Pensem que els recursos destinats a crèdits i subvencions són sempre limitats i que és gairebé impossible que les persones que han d'adjudicar-los actuïn única i exclusivament per raons objectives, per més bona fe que hi posin. Dissortadament continuarà essent veritat que "el municipi proposa i l'estat disposa".

Malgrat tot, vull donar fe del meu optimisme enfront d'aquest tema perquè crec que els fonaments de l'autèntica autonomia municipal no són única i exclusivament les disposicions legals ni els diners; per mi autonomia municipal vol dir sobretot responsabilitat i solidaritat ciutadana i participació directa de tots els veïns en l'acció de govern. I això sí companys que només depèn de nosaltres.

JAUME SOLER I PASTELLS

